

Sobota, 17 września 2017 r.

1 Tm 1, 15-17; Łk 6, 43-49

Dzień Powszedni

• *Z obfitości serca*

Nie wszystkie metody wychowawczy mogą być z powodzeniem stosowane w procesie wychowania. Nie da się skutecznie wychowywać poprzez stosowanie systemu kar i nagród. Gdy wychowanek znajdzie się poza kontrolą wychowawcy, powróci do dawnego zachowania, odreagowując to, co przyjmował pod przymusem, czasem nawet nie rozumiejąc sensu stawianych wymagań.

W czasie lekcji religii w klasie pierwszej katecheta mówił dzieciom o grzechu jako nieposłuszeństwie wobec Boga. Jedna z dziewczynek zapytała: „Proszę księdza, a czy jak nikt nie widzi, można grzeszyć?”. To pytanie dziecka dotyka istoty procesu wychowania.

Jak wychowywać, by człowiek zawsze, niezależnie od zewnętrznych okoliczności, wybierał dobro a unikał zła? Jezus w dzisiejszej Ewangelii podaje klucz do zrozumienia, na czym polega najważniejsze zadanie każdego nauczyciela i wychowawcy. Daje wskazówkę, w oparciu o którą można sformułować cel przyświecający wszystkim zabiegom wychowawczym: „Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta” (Łk 6, 45). Kształtując wnętrze dziecka, jego sumienie i w ogóle sferę duchową, rozwijamy w nim to, dzięki czemu będzie stale ukierunkowane na wartości. Tylko dzięki tak rozumianej formacji spotykając się z pokusą, w sytuacji, gdy „nikt nie widzi” a zło dające wymierne korzyści jest na wyciągnięcie ręki, człowiek znajdzie siłę, by oprzeć się pokusie i wybrać dobro. Można to osiągnąć jedynie poprzez świadectwo własnego życia wobec dziecka.

Czytając Ewangelię możemy przekonać się, jak bogate jest wnętrze Maryi, która uczestnicząc w wydarzeniach zbawczych „zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu” (Łk 2, 19). Każdy rodzic powinien dbać o swój osobisty rozwój, bo dziecku udziela się świat wewnętrznych przeżyć rodziców.

Dobrze ukształtowane wnętrze to wiara, przekonania, wartości. Można je porównać do mapy życia. Używamy urządzeń GPS, dzięki którym nie musimy znać na pamięć trasy podróży i możemy bezbłędnie dotrzeć do celu. Człowieka, któremu z różnych powodów nie udało się dobrze rozwinąć wewnątrz, można porównać do urządzenia GPS bez wgranej mapy – jest zupełnie nieprzydatne.

Człowiek o dobrze ukształtowanym wnętrzu, które jest mieszkaniem Boga, znajdzie też siłę do realizacji tego, co wartościowe.

Owoce są takie, jakie jest drzewo, na którym wyrastają. Pojawiają się same, lecz ich jakość zależy do drzewa. Stąd sadownicy zajmują się szczepieniem drzew, by uszlachetnić to, co na nich się rodzi.

Św. Jan Paweł II powiedział, że na Jasnej Górze „bije serce narodu w Sercu Matki”. Prośmy Maryję, żeby nasz trud wychowania sprawił, by serca dzieci i młodzieży były rytmem Jej Serca.

Modlitwa wiernych

Bogu, który daje wzrost wszystkiemu, co dobre, przedstawmy intencje kończącego się dziś Tygodnia Wychowania:

1. *Wezbrana rzeka uderzyła w ten dom, ale nie zdołała go naruszyć.* Módlmy się za Kościół święty, aby był oparciem dla wszystkich pragnących podążać drogą naśladowania Chrystusa. **Ciebie prosimy...**
2. *Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro.* Módlmy się za rodziców, by świadectwem swego życia zachęcali dzieci do realizacji ideałów ewangelicznych.
3. *Po własnym owocu poznaje się każde drzewo.* Módlmy się za nauczycieli polskich szkół i przedszkoli, aby ich wysiłki wychowawcze, poparte życiem prawdziwymi wartościami, przyniosły obfite owoce.
4. *Z obfitości serca mówią usta.* Módlmy się za duszpasterzy i katechetów, by przekazywali dzieciom i młodzieży prawdy, które są owocem ich spotkań z Bogiem.
5. *Nie ma drzewa dobrego, które by wydawało zły owoc.* Módlmy się w intencji szkół katolickich w naszej Ojczyźnie, polecajmy Bogu działalność Rady Szkół Katolickich, prosząc by ich praca dydaktyczna i wychowawcza przynosiła obfity owoc.
6. *Czemu to wzywacie Mnie: „Panie, Panie!”, a nie czynicie tego, co mówię?* Módlmy się za nas samych, byśmy coraz ściślej jednoczyli się z Chrystusem i wypełniali Jego wolę.

Uwielbiamy Cię Boże i błogosławimy. Dziękujemy za dar czasu, który możemy wypełniać czynami wypływającymi z miłości Ciebie i bliźnich. Przez Chrystusa, Pana naszego.